

Estrup (RV):

Jeg vil gerne her i anden runde indskrænke mig til at knytte nogle kommentarer til de udtalelser, statsministeren kom med i anden omgang. Statsministeren var endnu en gang inde på spørgsmålet om mulighed for genansættelsesprincippet, og jeg vil gerne gentage det, jeg sagde i første omgang, nemlig at vi gerne vil overveje den del af det. Vi synes, at genansættelsesprincippet har nogle klare begrænsninger, som er blevet understreget under debatten i dag. Derfor tror vi, man skal være forsigtig med at lægge for megen vægt på, at dette nu skal løse de problemer, vi ser. Men lad os dog kigge på det.

Derefter gik statsministeren over til at diskutere den del af problemstillingen, som jeg havde bragt ind i debatten med hensyn til de tvungne bidrag til politiske partier. Statsministeren gav udtryk for, at han forstod synspunktet, at han havde sympati for synspunktet, og at Folketinget nu måtte gennemføre et grundigt stykke analysearbejde. Men så var der egentlig ikke mere i statsministerens udtalelse. Derimod var der en række forbehold om, at det ikke var det egentlige problem, for det egentlige problem var nok, at man selvfølgelig var tvungent medlem af en organisation, men først og fremmest at den pågældende organisation altså kunne føre politiske kampanjer videre med de bidrag, som stammede fra medlemmer, der ikke havde udnyttet frivilligheden.

Jamen, hr. statsminister, det gør da ikke noget. Vi har da ikke noget som helst ønske om at forhindre de organisationer, som ønsker det, i at deltage i en politisk debat, hvis deres medlemmer er enige i det. Det hverken kan eller vil vi forhindre, men vi vil ikke have, at der er medlemmer, der skal tvinges til det, som ikke ønsker det. Det er det, hele sagen drejer sig om, og det fik vi ingen reaktion på fra statsministerens side. Jeg kan kun sige, at det skuffer os en del, og at man må sige til regeringen og statsministeren, at det er et spørgsmål, regeringen kommer til at tage stilling til i denne folketingsssamling; det slipper man ikke for.

Lad mig til slut sige, at jeg er enig med statsministerens begrundelse for afvisningen af Fremskridtspartiets dagsorden – den er ensidig – men vi kommer jo heldigvis i næste uge eller i hvert fald i løbet af meget kort tid

til at tage stilling til spørgsmålet om tvungne bidrag til politiske partier; det er dér, det egentlige slag skal slås.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er godt at høre, at der er andre end mig, der kan skændes, som statsministeren siger, for det var jo faktisk det, hr. Estrup gjorde nu.

Dernæst må jeg sige, at jeg er forundret over at hr. Estrup endnu en gang kan gå med til, at statsministeren siger, at han vil stemme imod den dagsorden. Hr. Estrup var vred, og jeg kan godt forstå det, for jeg giver hr. Estrup ret i det, han sagde, men hvorfor kan hr. Estrup så ikke stemme for vores dagsorden, når statsministeren ikke har givet det løfte, som hr. Estrup åbenbart havde regnet med? Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Hvad angår tvungent bidrag til politiske partier, har Folketinget så sent som i sidste uge vedtaget, at det skulle vi give, derfor forstår jeg ikke hr. Estrups argumentation. Jeg fatter ikke, at hr. Estrup kan blive så gal i hovedet, som han blev, og samtidig stemme Fremskridtspartiets dagsorden ned, for jeg tror i virkeligheden, at hr. Estrup og jeg er dybt enige.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg i mit første indlæg meget klart understregede, at det drejede sig om den enkeltes organisationsfrihed og ikke en kamp mod fagforeningen. Der er forskel på at ønske frihed i de forskellige sammenhænge. Det bekræftede jeg, da SF spurgte mig, om en SF'er, der var landmand, skulle være tvunget til at understøtte partiet Venstre, for da sagde jeg nej, jeg ønsker også frihed til den side. I den henseende synes jeg, at fru Pia Kjærsgaards dagsorden er ensidig. Der står »en bestemt fagforening«, men der er også andre grupper, som jeg gerne ville friholde, hvad jeg udtrykkeligt understregede i mit første indlæg. Dagsordenen er ensidigt rettet mod fagforeninger, hvor vi i Kristeligt Folkeparti ønsker at kæmpe for menneskerettigheder, for den enkeltes frihedsrettigheder.

I statsministerens redegørelse er der jo flere operative elementer: genansættelse, højere erstatning, hvis man bliver uretfærdigt